

Matei, campion la fotbal

BRIGITTE WENINGER
EVE THARLET

Traducere de Cristina Nan

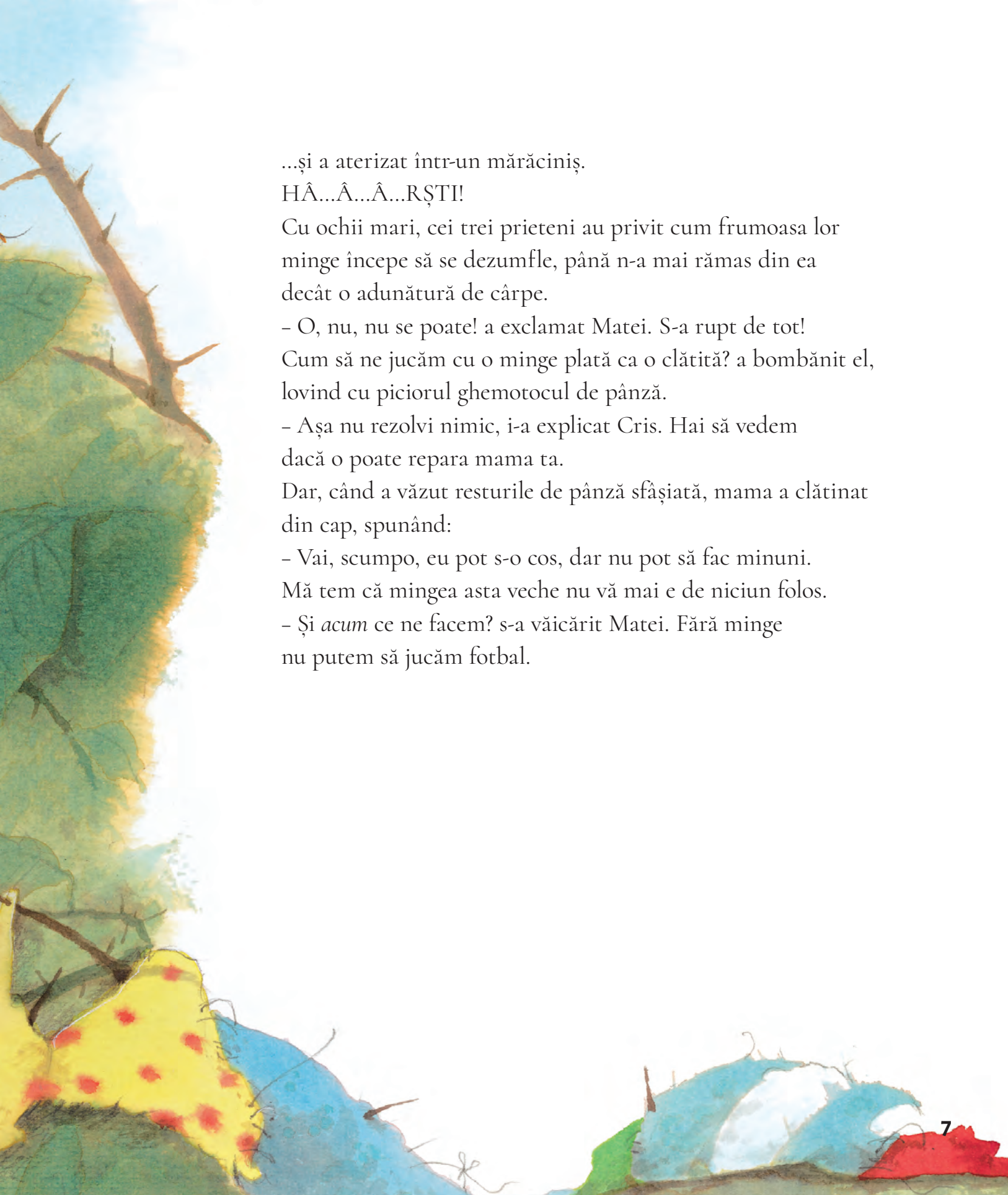
Într-o zi călduroasă de vară, distracția era în toi pentru iepurașul Matei și prietenul său, Edi. Cei doi alergau prin curte după vechea și haioasa minge de fotbal a bunicului. Mingea lor era făcută din cârpe și era atât de veche și de ponosită, încât Matei se întreba oare la câte șuturi va mai rezista. Cu toate astea, încă de când o primiseră nu făceau altceva decât să se joace fotbal sub sârmele pe care erau întinse rufe la uscat. Verișoara lui Edi, Cris, stătea în poartă.

– Uite-o că vine, Cris! a strigat Matei și apoi a șutat cu toată puterea. Șiiii... BUF! a zburat mingea peste poartă...

...și a aterizat într-un măraciniș.

HÂ...Â...Â...RȘTI!

Cu ochii mari, cei trei prieteni au privit cum frumoasa lor minge începe să se dezumfle, până n-a mai rămas din ea decât o adunătură de cârpe.

– O, nu, nu se poate! a exclamat Matei. S-a rupt de tot! Cum să ne jucăm cu o minge plată ca o clătită? a bombănit el, lovind cu piciorul ghemotocul de pânză.

– Așa nu rezolvi nimic, i-a explicat Cris. Hai să vedem dacă o poate repara mama ta.

Dar, când a văzut resturile de pânză sfâșiată, mama a clătinat din cap, spunând:

– Vai, scumpo, eu pot s-o cos, dar nu pot să fac minuni.

Mă tem că mingea asta veche nu vă mai e de niciun folos.

– Și *acum* ce ne facem? s-a văicărit Matei. Fără minge nu putem să jucăm fotbal.

Tata a ridicat privirea din ziar.

– N-o să ghiciți despre ce tocmai citeam aici, le-a zis el. Bursucii Fioaroși au anunțat că organizează un concurs de fotbal de pădure. Oricine îi poate înfrânge primește un trofeu și o minge de fotbal nouă-nouță, de profesioniști.

– Asta e! a strigat Matei. O să fiu campion la fotbal. Îmi doresc așa de mult o minge adevărată! Unde ne înscriem?

– Stai puțin, l-a întrerupt Edi. Nu suntem suficient de buni pentru asta.

– În plus, Bursucii Fioaroși sunt grozavi la fotbal, nu avem nicio șansă! a intervenit și Cris.

– Sunt niște amărăți de bursuci! a comentat Matei. Normal că avem o șansă. Dacă nu îndrăznești să riști, nu vei câștiga niciodată. În plus, avem destul timp să ne antrenăm!